

יח:

ב ו א מ"י פ"ד מלכות משה"ק
 הלכה יג:
 * ב מ"י פ"ד מלכות חמורה
 הלכה א ופ"ד ח"ד:
 יא ג ד מ"י פ"ד מל' עשה"מ
 הלכה ט:
 יב ד מ"י פ"ד מל' חמורה
 הלכה א:

יב ו' מתי' פיד' עס' ה' ה':
יד ו' מתי' עס' ופיד' מ' ה':
פסד'ת' הל'ת' י':
ב' ח' מתי' פיד' מ' ה': חמור'ת'
הל'ת' ד':

מוסף רע"י

[illegible]

דבינו גרשום

[illegible]

מלני ברישא הואי תתני יורי אלן
בעולה יורי אלעוזה אורי וולן בקור;
ראשיה: (ויוולן תבורה) תבורות קר
ובכולן לאשמן (דבריי חילי הוא תבורה)
אשמן יורי: אשמן יורי, חסא, ותבורה
שנייה וקמיהא אראשיה (קודם שהיה
אשמן חסא נקבה לעולה חילי, ויוולן
תבורה ויורי תבורה בעולה חילי, לדעת
אשמן יורי: אשמן יורי ברימי עולה)
אלי דבורהני סכסא עמרקין קר
אלי עולה האבה קר התמחרות אל
והאדי הוא עצמו אל יקר וולן קש
נקבה דוהנה עמרק בעולה חילי
מורה ר' אלעזר דבורמי קר וואו עולה
אלעזר, ר' קמי שסא נקבה לעולה
דל דרא חילי עולה תחברת אלן נה
עולה חילי ככש ובי אלעזר אורי
א

(א) איזי זיך ווער חמורה שילדע ווער ווער ווער ווער.

אלו קדשים פרק שלישי תמורה

שב הוא (ת) מקריש ויד ראשון
 י"ב כרכנ דאי לר"א וילד ראשון
 עלמא דהא ודאי הא דולד שני
 עדרים ונפסחים מג (דף 15:)
 בעי רמב"ה. אבל לא פריך

[illegible]

לאפוקי מדר"א דאמור
שלמים קמסתרד הוא
תורה ותמורתה ^ט ולד
הקדוהות הרי אלו כת
לחם: ^ז גמ' מאנ הני מילי
זקריבנן מפריש
אחרת תחתיה ומצאת
עומדות מנין ישאוי יוכל
ח"ל תודה יקריב יוכל
ח"ל יקריבנו ^י אחת
לדלות תמורת והלפוח
יכול יהו כולן טעונה ל
חם: ^{יב} תודה טעונה לחם:
והליפתה טעונה לחם:
ולד ^{יג} תמורה ולד ולד
אין כעולה ומטעו
לאשים ^{יד} חמריש
ידעה עד שישתאב ויכב
אלעזר אומר הוא
מאי שנא רישא דלא

דפליגי אמר רבה בר
ר' חיימא רבנן ע"כ לא פ
ישימיה לא קריבה א
אמר רבי מן אלעזר
תמורה ולדן ולד ול
מיו לנדבה סריבי י
אין הוא עצמו לא
ידידי סבירא לי דאפיל
יו לי מיהת דמותרות
רבא אמר עד כאן לא
ירוש נקבה לעולה דא

ואימיה לא חייה לבדקה עולה
אחיה קאמר דקרב: דאקרב
זולה עלה שרי מינו מקבה
והיה יצאה: אבל גבי ילד תפחת עולה,
אמר מרדכי ורבי חייא בעל פיה: אלה
לא יאמינא דא רבין חייא אלא אר
עניה ורבי קמחא קמחא תפחתה ויהיה
אמר מרדכי חזרה אלא ארבי קרבן:
אמר רבי לרבי תפחת: ארבי אמר יצאה
אל קרב אשר אלא רבי חזרה תפחת
וילדות יצאה מרחוק: לגביה יצד
אמר רבנן (א) מוחותן חזרה תפחת
אמר רבי אבי רבי חזרה תפחת
אמר שילה על שרי חייא עולה
אמר (שום) קרבן נהיה בשאם חילין
וכי ארבי קרב חזרה: אפילו יצאה
מבשראן תפחת קדישה עולה ויה
מן עזיה אמרנא חזרה חזרה: חזרה
מן קדישה לנפשה חזרה אבל חזרה
ולא

שש. משמע ולד טלהם : ה
ולד דמאי. קא ממעט
המעושרם. מעשר בהמה
לדא אינו קרב אלא ירעה

יְהוָה יְהוֹשֻׁעַ בֶּן ל׳ יוֹסֵף
 רַאשׁוֹן קָרֵב וְלֵד שְׁנֵי
 וְלֵד כָּל הַקִּדְשִׁים קָרֵב
 וְזָכִירֵם הֵם וְלֹא בְנֵי
 הַלֵּילָחָת גְּמִירִי לֹא
 יִבְנֶנָּה לְאִיתוֹי וְלֵד
 דָּת לִמְצָה לִי קָרֵב
 אֲנִי גַמֵּר לֹא אֶצְטַרֵּךְ
 אֲפֹשֶׁר מִשְׁאֵי אֲפֹשֶׁר
 פָּתִים כֹּה־⁷¹ וְלֹרְבֵא
 עֲלֵיהֶם רִגְלִי אֶתֶר כָּל
 כָּל תִּחְאֹר מַעֲצָרָה
 מִשְׁמִיה דְּרֵבֵא כְּגוֹן
 שְׁשֵׁי אֲמֵר מִבֵּן חֹמֶי
 כָּל הַיּוֹכֵץ דְּקִתְנִי
 מִי אִסְהֲדוּתִיהָ

ילד שלמים לא יקרב:
 יולד מתנאי' יולד
 ולד ולדן עד סוף כל
 ובלבד שאין טעונו
 ית"י" מהו וא' אומר
 ויהא ואברה וחפשי
 הראשונה והרי שמה
 ה יקריב ולחמה עתה
 מא שניה טעונה לחם
 א ששים מנין לרבות
 ו"ל א' ואם על תורה
 ו"ל על זבח התורה
 ולא ולדה ותמורתה
 מתנאי' תמורת עולה
 יה עד סוף כל העולם
 הפשט וניתוח וכלל
 ה לעולה ולדה זכר
 יביא בדמיו עולה ס"ר
 ומו יקרב עולה: גמ'
 לצי סו' ומ"ש סיפא

חנה במחלוקת שנייה
(י) עליה דר' אליעזר
תמורה דאימיה נמי
רב עולה הוא עצמו
עד סוף כל העולם
עזר אומר ימותו ר"א
ומר רב חסדא ר"א
ילד נמי קרבה עולה
בית יחיד אולי ואמרי
קאמר ר' (ס) אליעזר
שם עולה על אמו
אבל

אין נקבה קריבה עולה ועוד
עלה על אמו. המפרש [ו] כה
אל העוף [ז] עוד דהל לנשת

שְׁלֹמֹה דָּהָא קָרָא שְׁלֹמֹה
וְלֵד לֵל הַקִּדְשִׁין:
כִּי בְעִשְׂרֵי יוֹמֵי חֹמֶשׁ קָרָא
לְעֹלָם לְדִין מִשְׁחָר שְׁאֵנֵל
לְעֹלָם: **מְבֹרָךְ מְבֹרָךְ**
לֵד רִידֵיהּ דָּהָא לֵיכָא וְלֵד
זֶכֶר הוּא: **כָּל יוֹם**
יָמֵינוּ וְשָׁמַיָּהּ וְהַאֲמַר
מִבְּרַח בְּרַח שְׁמֵהּ שְׁמֵהּ
דְּרִישׁ שְׁעִלָּךְ: **מַעֲרֹם**
כְּנִי דְּנִשְׁתַּלְתָּ בְּפִסְחָא לֵא
יִחְמוּר מְחֻסֵּר זְמַן הוּא
וְעַבְרָה מְרֹגֵל קוֹדֶם שְׁמִילָא
[פס]: (ו) **וְאִידֵךְ** רַב זְבִיד

גורה אור השלם

1. אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יי' ויקרא ג' 2
2. אם על חודה ויקריבו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ודיוקן מצות משחים בשמן וסלת טריבת חלת בלולת בשמן. ויקרא י' 2

הגהות הב"ח

(א) נבי' לנדיט דאמריטו דמינ' עולה אוזי' לי' מיחס: (ב) רש"י ד"ה מעשרת' וכו' י' מיחס הסוד ואחרי' מ"ה מאי' חג דקדושת' בו' ואידך רב' אביד' וכו' ולא קרי' ליה חג' ר"ב נק' ליט' מתקד' וכו' חג' הייט' עשרת' קרי'ל: (ג) ד"ה מ"ל' חודש' עשרת' מ"ח אף' שטי' יקרינט' מ"לי' ודו"ה' מיחס' וכו' נחמק: (ד) ד"ה' כחמקת' וכו' ורב' וכו' ר"א' ר"א' ד"ה' ס"ל' נבי' ולד' חמשה' קרינה' ס"ד' ואח"כ מ"ה' דאימינה' נבמי' קרינה' ללו' לימינה' משמ':

הגהות דברי

[א] נח' אומר יקריבנו ממנו.
צ"ל אומר תודה יקריב המזון:
[ב] רש"י ד"ה מאו. התודה. צ"ל
תודה: **[ג]** ה"ה מ"ס ואיווין
מלך. צ"ל ומלך: **[ד]** תה"ה
ותלמיטו טי'. ול"נ מדברת תלמיט
להקריב וכן אחר שקריב
הראשונה וצ"ל ברש"י ד"ה
יקריבנו:

שיטה מקובצת

[illegible][illegible][illegible][illegible]

קקן בסוף (ו) כך חולקין
ורישא דקמני הרי אלן
היא: גבי וול סמורה
בס. לא אימיה ממא אלל
און שכלו אלן כולן ממא
דחבר היה אלל גבי מפרש
היה היה הקדש ראשון
: סמורה אש. יעו
המשיי הוא כל שבתעט
רעש ותמורת טעמא ממא:
סופרות קצריקין מדמיה
: ימוסו. דלית ליה כחטא
ש' ממ' זכסח (דף י:): יבא

[illegible]